



Odbor za predstavke

30.5.2017

IZVJEŠĆE O SLUŽBENOM PUTOVANJU I PREPORUKE

nakon posjeta Švedskoj u svrhu utvrđivanja činjenica 20. i 21. veljače 2017. u pogledu osobnog identifikacijskog broja u Švedskoj

Odbor za predstavke

Sudionici službenog putovanja:

Pál Csáky	(PPE) (voditelj službenog putovanja)
Michela Giuffrida	(S&D)
Kostadinka Kuneva	(GUE/NGL)

Zastupnica u pratnji:

Cecilia Wikström	(ALDE)
------------------	--------

Uvod

“[...] postoji još samo jedna praktična prepreka slobodnom kretanju građana EU-a i članova njihovih obitelji, a to su administrativne poteškoće povezane s ishodenjem osobnog broja od švedske Porezne uprave, što predstavlja ozbiljnu smetnju u svakodnevnom životu u švedskom društvu.”¹

Zaprimljene predstavke povezane su s navodnim kršenjem slobode kretanja građana EU-a ili točnije odredbi Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području država članica. Konkretno, podnositelji predstavki nisu upisani u registar stanovnika Švedske i stoga nisu dobili osobni identifikacijski broj koji je potreban za pristup brojnim uslugama koje su važne za svakodnevne aktivnosti švedskih građana.

Neke od predstavki razmatrane su na sjednici Odbora za predstavke održanoj 14. srpnja 2015. Odlučeno je da će predstavke ostati otvorene i da će se čekati na dodatne informacije od strane Europske komisije. Nakon te sjednice Europski parlament primio je još tri predstavke o istom pitanju. Nakon što je od Komisije dobio nove informacije (vidi Prilog), Odbor za predstavke odlučio je organizirati službeni posjet Stockholm u svrhu utvrđivanja činjenica.

Osim predstavki upućenih Europskom parlamentu, Komisija je primila brojne pritužbe državljana EU-a o tom pitanju, a SOLVIT i služba „Vaša Europa – Savjeti” također se redovito bave sličnim pitanjima.

Službe komisije provele su sveobuhvatnu procjenu usklađenosti švedskog sustava regista stanovništva s propisima EU-a u pogledu temeljnih sloboda, a posebno s člancima 21., 22., 45., 49. i 56. UFEU-a i relevantnim sekundarnim zakonodavstvom, uključujući Direktivu 2004/38/EZ. Komisija je raspravu sa Švedskom o pitanju osobnog identifikacijskog broja započela u siječnju 2015., a zatim je u listopadu 2016. pokrenut postupak EU Pilot.

Kao što su podsjetili članovi izaslanstva, pravo građana EU-a i članova njihovih obitelji da se slobodno kreću i borave u bilo kojoj državi EU-a jedno je od četiri temeljnega prava utvrđenih u Ugovorima EU-a i ključan je preduvjet za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Države članice moraju osigurati praktična rješenja kako bi se zajamčilo poštovanje temeljnih prava građana EU-a, a u tom kontekstu ključan je reciprocitet među državama članicama.

¹Prepreke za pravo građana EU-a i njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravak: izvješće za Švedsku, Europski parlament, lipanj 2016., dostupno na:
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556966/IPOL_STU\(2016\)556966_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556966/IPOL_STU(2016)556966_EN.pdf)

Švedski sustav osobne identifikacije

Osobni identifikacijski broj (personnummer), odnosno švedski nacionalni identifikacijski broj uведен je 1947. Te brojeve izdaje švedska Porezna uprava (Skatteverket) u sklopu registra stanovništva (Folkbokföring).

Veza između osobe i identifikacijskog broja uspostavlja se s pomoću ureda matičnih knjiga i identifikacijskih dokumenata, a zatim i raširenom upotrebom tog broja u raznim kontaktima s tijelima vlasti, školama i sveučilištima te poduzećima (bankama, osiguravajućim društvima itd.).

Kad je riječ o švedskim građanima i ostalim osobama rođenima u Švedskoj, identifikacijski broj izdaje se odmah nakon što (obično) roditelji i medicinski stručnjaci prijave rođenje djeteta. U iznimnim slučajevima broj se može promjeniti kasnije tijekom života, obično zbog pogrešno upisanog datuma rođenja ili spola djeteta. Ako kasnije u životu osoba obavi potpunu promjenu spola serijski broj se mijenja radi usklađivanja s novim fizičkim spolom te osobe (promjena devete znamenke koja označava spol).

Osoba s pravom boravka može živjeti u Švedskoj bez boravišne dozvole. Svrha toga olakšati je slobodno kretanje unutar EU-a. Pravo boravka i mogućnost upisa u registar stanovništva te dobivanja osobnog identifikacijskog broja (OIB) omogućeno je svim građanima EGP-a koji zadovoljavaju barem jedan od sljedećih kriterija:

- osoba radi, pruža usluge ili ima vlastito poduzeće u Švedskoj;
- osoba se vodi kao student u priznatoj švedskoj obrazovnoj ustanovi i ima sveobuhvatno zdravstveno osiguranje;
- osoba ima dovoljno sredstava za uzdržavanje sebe i svoje obitelji, kao i sveobuhvatno zdravstveno osiguranje koje pokriva nju i članove njezine obitelji, za boravak u Švedskoj.

Osim toga, mora biti utvrđeno da se očekuje da će zaposlenje ili obrazovanje u zemlji trajati najmanje jednu godinu. U nekim je slučajevima građanima EU-a teško dostaviti takav dokaz.

Građanin EU-a koji traži posao može imati pravo boravka u Švedskoj, ali se ne može na temelju toga upisati u registar stanovništva. Razlog tome je to što u tom slučaju građanin EU-a ima apsolutno pravo boravka u Švedskoj najviše šest mjeseci.

Članovi obitelji građana EGP-a s pravom boravka mogu i sami imati pravo boravka te im u tom slučaju nije potrebna boravišna dozvola.

U teoriji, za pojedince koji planiraju boraviti u Švedskoj manje od jedne godine i koji se ne mogu registrirati u Švedskom registru stanovništva i dobiti OIB, postoji druga vrsta identifikacijskog broja: **koordinacijski broj** (samordningsnummer). I taj broj izdaje Porezna uprava, ali samo na zahtjev institucijskog tijela. Upotrebljava se za kontakte između osobe i Porezne uprave za koje bi inače bio potreban osobni identifikacijski broj, primjerice za osobe koje imaju stalno boravište u zemlji manje od godinu dana ili za osobe koje ne borave u zemlji, ali moraju kontaktirati s upravom, kao što su pojedinci koji posjeduju vikendicu, ili pak za švedske građane koji nikada nisu imali boravište u Švedskoj. Međutim, praktični problemi pojavljuju se uglavnom zbog ograničenog dodjeljivanja tog koordinacijskog broja.

Osobe koje nemaju švedski osobni identifikacijski broj ili koordinacijski broj, ali im je potrebna zdravstvena skrb, kao što su strani turisti, osobe u nesvijesti, novorođenčad kojoj je potrebna posebna skrb (zdrava novorođenčad upisana je u majčinu medicinsku evidenciju) i drugi (npr. radi posebne zaštite privatnosti kod testova na HIV), dobit će rezervni broj (reservnummer) koji je privremene naravi i koristi se samo za potrebe zdravstvene skrbi.

Posjet u svrhu utvrđivanja činjenica poslužio je kao prilika za razmjenu gledišta sa švedskim nadležnim tijelima o problemima s kojima se neki građani EU-a susreću u pogledu svojeg prava boravka u Švedskoj te o mogućnostima za poboljšanje ranije spomenutog sustava kako bi se postiglo bolje poštovanje temeljne slobode kretanja građana EU-a u Švedskoj.

Predstavke i njihovi podnositelji

Predstavke br. : 1098/2010 koju je podnio njemački državljanin o diskriminaciji građana EU-a koju provode švedske vlasti;

1183/2010 koju je podnio njemački državljanin o potrebi za osobnim registracijskim brojem u Švedskoj;

1289/2012 koju je podnijela britanska državljanka o kršenju njezina prava na slobodno kretanje i boravište u EU-u;

0902/2015 koju je podnio španjolski državljanin o zahtjevima koje građani država članica EU-a moraju ispuniti kako bi mogli boraviti u Švedskoj

0299/2016 koju je podnio njemački državljanin o diskriminaciji građana EU-a u Švedskoj zbog odbijanja vlasti da izdaju osobni identifikacijski broj;

1323/2016 koju je podnio njemački državljanin o e-legitimaciji u Švedskoj.

Podnositelji predstavki su ili vlasnici nekretnina u Švedskoj koji tamo nemaju stalno boravište ili pak osobe čiji su supružnici ili izvanbračni partneri švedski državljeni. Oni ne mogu dobiti osobni identifikacijski broj te posljedično nemaju pristup brojnim uslugama i ne mogu u potpunosti iskoristiti svoja prava kao osobe sa zakonitim boravištem.

Sažeto izvješće sa sastanaka

Posjet u svrhu utvrđivanja činjenica trajao je od 9:00 do 17:00 u utorak 21. veljače. Njime se članovima izaslanstva odbora PETI za utvrđivanje činjenica nastojalo omogućiti da steknu bolji uvid u situaciju kroz razgovor s predstavnicima raznih službi švedske uprave koji su otvoreno podijelili svoja iskustva i stajališta.

I. Pitanje informacija

Kao što je spomenuto u uvodnom dijelu, identifikacijske brojeve izdaje švedska Porezna uprava (Skatteverket) u sklopu registra stanovništva (Folkbokföring), a ona ovisi o Ministarstvu financija.

Izaslanstvo se sastalo s predstavnicima Ministarstva financija i raznih agencija tog

ministarstva koje se bave pitanjima spomenutima u predstavkama. Najprije su se sastali s Marijom Åhrling i Frankom Waltersonom iz Ministarstva financija te Håkanom Nilssonom i Ingegerd Widell iz Porezne uprave. Susreli su se i s Monikom Johansson, zamjenicom direktora nadležnog za finansijske institucije i tržišta (Odjel za bankarstvo), kako bi podrobnije raspravili o pitanju pristupa bankovnim računima u Švedskoj.

Švedski sustav dobro funkcioniра u pogledu identifikacije osoba sa stalnim boravištem. Ako osoba zadovoljava spomenute kriterije, nema problema s ishođenjem broja, a posljedično ni s pristupom svim uslugama na jednakoj osnovi kao i svi švedski građani. Glavna je poteškoća dokaz boravka duljeg od jedne godine, a za osobe koje nisu ekonomski aktivne dokaz o tome da su finansijski sposobne uzdržavati se (u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Direktive „Svi građani Unije imaju pravo boravišta na području druge države članice u razdoblju duljem od tri mjeseca ako imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji da ne postanu teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svog boravišta te su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu”).

Međutim, kad je riječ o identifikaciji osoba koje nemaju stalno boravište i osoba koje nisu građani EU-a taj sustav ne funkcioniра optimalno te je potrebno poboljšati postupak ishođenja koordinacijskog broja i njegovu primjenu. Nedostaci tog sustava mogu se djelomično objasniti sve većom mobilnošću građana EU-a.

Ako se građaninu EU-a uskrati upisivanje u registar to ne znači da on ne može imati boravište u Švedskoj, pravo boravka ne kontrolira se registrom stanovništva. Međutim, konkretno ta osoba neće imati pristup brojnim uslugama i neće moći uživati boravak u Švedskoj na istoj osnovi s ostalim švedskim građanima.

Kada su vlasti primile na znanje neke konkretne poteškoće s kojima se susreću podnositelji predstavki (npr.: pri otvaranju bankovnog računa, registraciji broja mobilnog telefona, učlanjenju u sportski centar ili knjižnicu...) objasnile su da nije postojao posebni pravni zahtjev za posjedovanje osobnog identifikacijskog broja kako bi se ostvario pristup takvim uslugama. Na temelju toga može se zaključiti da nijedna od dviju strana nije dovoljno informirana o zakonskim odredbama: ni građani EU-a, ni švedski privatni subjekti kao što su banke ili telefonski operateri. Praktična korist koju privatni subjekti imaju od OIB-a u pogledu identifikacije pojedinca/klijenta ne bi se nikada smjela prihvati kao zahtjev ako ne postoje zakonske odredbe kojima je to propisano, a pružatelji usluga trebali bi biti obaviješteni o tome da osobna iskaznica mora biti dostatna za identifikaciju. Privatni subjekti moraju također biti bolje obaviješteni o postojanju koordinacijskog broja, koji izgleda malo drugačije od OIB-a, i njegove valjanosti.

Spomenuto je da ne postoji posebna pravna odredba za sankcioniranje privatnih subjekata kada neopravданo zahtijevaju osobni identifikacijski broj kako bi omogućili pristup svojim uslugama.

Postoji jasna potreba za smjernicama za građane, tijela javne vlasti i privatne subjekte, kako bi se poboljšala njihova suradnja, a time i funkcioniranje cijelog sustava, čime će se olakšati slobodno kretanje građana EU-a. Potrebno je poboljšati, pojasniti i široko rasprostraniti informacije o koordinacijskom broju jer je taj broj po svom sastavu tek neznatno različit od OIB-a, što je u nekoliko prigoda dovelo do sumnji o njegovojoj vjerodostojnosti.

Potrebno je bolje informiranje, i to ne samo o tome u kojim je slučajevima obvezno dostaviti „personnummer”, nego i o koordinacijskom broju i načinu ostvarivanja prava na pravni lijek u slučaju neopravdanog potraživanja ili kašnjenja s registracijom.

Postoji više mogućnosti u pogledu načina ostvarivanja prava gradana EU-a na pravni lijek kad su suočeni s neopravdanim potraživanjem. U takvima slučajevima, građani bi trebali imati pristup internom postupku dotičnih privatnih subjekata, poput pristupa odjelima za potrošače u bankama. Kao jedna od opcija spomenut je švedski pravobranitelj potrošača, uz Nacionalni odbor za potrošačke sporove (ARN)¹. Obično prođe otprilike šest mjeseci od podnošenja pritužbe do donošenja odluke. Stoga je nužno poboljšati vremenski okvir rješavanja sporova za osobe s kratkotrajnim ili privremenim boravištem koje nemaju OIB.

II. Pristup zdravstvenoj skrbi

Ostvarivanje prava na slobodu kretanja nemoguće je bez zaštite prava na socijalnu sigurnost građana koji se kreću.

Članovi izaslanstva sastali su se i s Malin Skäringer i Christinom Janzon iz Ministarstva zdravlja i socijalne skrbi kako bi razgovarali o pristupu švedskoj zdravstvenoj skrbi u europskom kontekstu.

Svaka država članica ima vlastiti sustav socijalnog osiguranja, usklađen s ostalima na razini EU-a zahvaljujući Uredbi (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti². Švedski sustav zdravstvenog osiguranja temelji se na boravištu, točnije sve osobe koje imaju boravište (koje su registrirane u registru stanovništva) u Švedskoj imaju pristup istoj zdravstvenoj skrbi.³ U Švedskoj je u praksi bilo nekih poteškoća u kombiniranju odredbi o slobodi kretanja i Uredbe o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti.

Ako osoba nije registrirana u Švedskoj, morala bi postojati mogućnost korištenja europske iskaznice zdravstvenog osiguranja kako bi se ostvario pristup osnovnoj hitnoj zdravstvenoj skrbi.

Jedan od podnositelja predstavki žalio se na to da su švedska nadležna tijela odbila prihvati njegovu europsku iskaznicu zdravstvenog osiguranja.

Komisija je kontaktirala sa švedskim vlastima u vezi s poteškoćama u osiguravanju pristupa sustavu javnog zdravstva u Švedskoj s kojima se suočavaju građani EU-a i članovi njihovih obitelji prije nego što dobiju OIB. Komisija je u studenom 2012. sa Švedskom pokrenula

¹ Javno tijelo koje funkcioniра otprilike kao sud i čija je glavna zadaća rješavanje sporova između potrošača i poslovnih subjekata nakon što potrošač podnese pritužbu. Prije nego što se pritužba podnese ARN-u, poslovni subjekt mora djelomice ili u cijelosti odbaciti pritužbu (ili ne odgovoriti na nju). Istraga koju provodi ARN besplatna je.

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/PDF/?uri=CELEX:32004R0883&from=HR>

³ Treba napomenuti da su svako okružno vijeće, lokalno tijelo ili općina nadležni za upravljanje vlastitim resursima u pogledu zdravstvene skrbi i za određivanje prioriteta u tom kontekstu. Stoga se vrste dostupnih usluga zdravstvene skrbi mogu razlikovati.

postupak EU Pilot u vezi s tim pitanjem. Nakon detaljne rasprave i dijaloga o tom pitanju, Švedska je s vremenom izmijenila svoje nacionalno pravo, a izmjene su stupile na snagu 1. veljače 2016. Osoba koja podliježe švedskom zakonodavstvu u skladu s Uredbom 883/2004, od tada može dobiti potvrdu koja joj omogućuje pristup istoj razini zdravstvene skrbi kao što je ona predviđena za osobe koje su registrirane u Švedskoj. Ta se potvrda može koristiti sve dok dotična osoba ne dobije OIB.

III. Stjecanje nekretnina

Za upis u registar vlasnika nekretnina u Švedskoj nadležne su službe Uprave za geodeziju, katastar i uknjižbu zemljišta (Lantmäteriet) u sklopu Ministarstva poduzetništva i inovacija. Članovi izaslanstva sastali su se s Magdalenom Anderson, zaduženom za razvoj poslovanja u Upravi, i Rogerom Ekmanom, posebnim savjetnikom u Ministarstvu.

Kad je riječ o stjecanju i registraciji vlasništva, nema posebnih poteškoća za osobe koje posjeduju OIB. Informacije o podacima koje je potrebno dostaviti za registraciju novog vlasnika lako su dostupne. Činjenica da građanin EU-a nema OIB nije prepreka stjecanju vlasništva, ali u tom slučaju mogu se pojaviti problemi.

Istaknuti su razni nedostaci u postojećem sustavu, konkretno: različiti identifikacijski brojevi koji postoje u području nekretnina (npr. broj okruga) i činjenica da je teško doći do adrese kupaca ako nemaju OIB (ili ako ne dolaze iz države članice Nordijskog vijeća za koje postoji određene olakšice).

Kao moguće rješenje spomenut je pojednostavljen sustav postignut usklajivanjem različitih registara i razvojem koordinacijskog broja kao jedinstvenog referentnog broja. Bolja osobna registracija kupaca nesumnjivo bi pomogla u poboljšanju kvalitete sustava registracije u području nekretnina. Mogla se predvidjeti i mogućnost povezivanja stjecanja vlasništva nad nekretninama i dobivanja koordinacijskog broja.

Međutim, jedna od glavnih prepreka za razvoj koordinacijskog broja kao alata za pojednostavljenje sustava jest činjenica da pojedinac ne može izravno zatražiti koordinacijski broj. Zahtjev mora uložiti javno tijelo.

Zaključci i preporuke

Zaključci

Per Åsling i Jörgen Hellman, predsjednik i podpredsjednik Odbora za oporezivanje u švedskom parlamentu (Riksdag), te Ann-Marie Wallin i Olof Åkereén, predstavnici tajništva Odbora, potvrdili su političku volju za rješavanje pitanja iznesenih u predstavkama. Potvrdili su da postoji potreba za fleksibilnjim i bržim sustavom.

Tijekom razgovora s članovima izaslanstva, predstojnik Ministarstva financija Peter Gerlach potvrdio je želju švedskih vlasti za ostvarivanjem napretka u pogledu pitanja postavljenih u predstavkama te je izrazio žaljenje zbog problema s kojima su se europski građani susreli pri ostvarivanju prava na slobodu kretanja u EU-u.

Vodeći računa o praktičnim poteškoćama s kojima se suočavaju neki građani EU-a u Švedskoj, nacionalna tijela pokrenula su postupak u cilju istraživanja djelotvornih načina za poboljšanje sustava.

Kao što je već spomenuto, ponajprije je **potrebno bolje informiranje**, kako građana EU-a o mobilnosti, tako i švedskih privatnih subjekata u pogledu pravnih odredbi o osobnom identifikacijskom broju. Privatni subjekti trebali bi biti obaviješteni o tome da rutinsko korištenje OIB-a u mnogim situacijama nije zakonski obvezno. Trebalо bi poboljšati i komunikaciju i koordinaciju među različitim uključenim administrativnim službama, kako bi se smanjilo vrijeme obrade i čekanja u postupku izdavanja identifikacijskog broja, koje je posljednjih godina sve duže.

Kao potencijalni put k pronalasku rješenja spomenuta je i **mogućnost razmjene najboljih praksi s državama članicama Nordijskog vijeća**. S obzirom na to da većina država članica Nordijskog vijeća koristi usporediv sustav osobnih identifikacijskih brojeva, predloženo je pokretanje razmjene gledišta u okviru Nordijskog vijeća, kako bi se utvrdio način na koji druge države izbjegavaju probleme kakvi se pojavljuju u Švedskoj.

Na kraju, razvoj koordinacijskog broja, uz poboljšani i brži pristup, zamišljen je kao rješenje kojim bi se moglo postići učinkovito smanjenje prepreka s kojima su se dosad susretali građani EU-a koji nemaju stalno boravište u Švedskoj. Kako bi se ostvario taj razvoj, vlasti razmatraju moguću prilagodbu zakona kako bi se većem broju pojedinaca omogućilo dobivanje koordinacijskog broja od Porezne uprave.

Općenito gledajući, kad je riječ o osobnoj identifikaciji, pristup identifikacijskim brojevima mogao bi se olakšati i provedbom Uredbe (EU) br. 910/2014 o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu do veljače 2018. Glavna svrha te Uredbe riješiti je pitanje nedovoljne prekogranične interoperabilnosti nacionalnih elektroničkih osobnih iskaznica, što je dosad sprječavalo građane i poduzeća da u potpunosti uživaju koristi jedinstvenog digitalnog tržišta, te pružiti zajedničku pravnu osnovu državama članicama. Uspostavljena je Mreža suradnje kao mehanizam za suradnju među državama članicama, kako bi se postigla interoperabilnost i sigurnost njihovih sustava elektroničke identifikacije. Time je stvoren forum s redovnim sastancima, što državama članicama omogućava razmjenu informacija, iskustava i dobrih praksi.

Preporuke

Uzimajući u obzir prethodno navedeno i priznajući da je slobodno kretanje građana EU-a jedan od temelja Europske unije, Odbor za predstavke predstavlja sljedeće preporuke nadležnim nacionalnim tijelima i Komisiji:

1. pozdravlja političku volju koju su švedske vlasti pokazale tijekom posjeta u svrhu utvrđivanja činjenica u pogledu pronalaska rješenja problema koji su istaknuti u predstavkama te ih poziva da pokrenu pojačani dijalog s Komisijom;
2. pozdravlja izmjene zakona koje su stupile na snagu 1. veljače 2016. i kojima se olakšava pristup građana EU-a švedskom zdravstvu putem nacionalne potvrde koja im se izdaje prije nego što dobiju OIB;

3. poziva švedske vlasti da bez odgode predlože i provedu konkretna administrativna i pravna rješenja problema u pogledu slobodnog kretanja koje su u svojim predstavkama Europskom parlamentu i pritužbama Europskoj komisiji opisali građani EU-a;
4. potiče švedske vlasti da nastave ulagati napore u postizanje jednostavnijeg i učinkovitijeg sustava dodjele identifikacijskih brojeva, kao što je koordinacijski broj, posebno za osobe s kratkotrajnim ili privremenim boravištem;
5. ističe da bi švedske vlasti trebale ojačati izravne načine dijaloga s građanima, kao strategiju za rješavanje potrebe za djelotvornom interakcijom, te ih potiče da poduzmu korake u tom pogledu;
6. poziva švedske vlasti da prionu na smanjenje vremena čekanja koje je potrebno kako bi novoprdošle osobe ishodile identifikacijski broj;
7. potiče švedske vlasti da pojačaju svoje napore i što prije pokrenu informacijske kampanje u korist švedskih javnih i privatnih subjekata koji su u kontaktu s osobama koje su tek stigle u Švedsku;
8. potiče švedske vlasti da pojasne sve relevantne informacije za građane EU-a koji sele u Švedsku ili u njoj imaju boravište o tome tko može dobiti identifikacijski broj i na koji način i da te informacije učini lako dostupnima;
9. preporučuje poboljšanje informacija koje se dostavljaju građanima EU-u u vezi s načinima podnošenja pritužbi ili žalbi protiv odluka privatnih subjekata koje od njih nezakonito zahtijevaju osobni identifikacijski broj;
10. podupire ideju omogućivanja pojedincima da sami zatraže koordinacijski broj, bez posredovanja javnog tijela, kako bi taj broj moglo dobiti više pojedinaca;
11. potiče švedske vlasti da razmjenjuju najbolje prakse u pogledu identifikacijskih brojeva s državama članicama Nordijskog vijeća;
12. traži od Komisije da nastavi pratiti pravna i praktična poboljšanja u vezi sa švedskim sustavom osobne identifikacije za građane EU-a i da obavještava Odbor za predstavke o relevantnim zbivanjima povezanim sa slobodnim kretanjem građana EU-a;
13. naglašava važnost smjernica koje je Komisija objavila u vezi sa sveobuhvatnim zdravstvenim osiguranjem¹ u kojima se navodi sljedeće: „Svaka vrsta osiguranja, privatna ili javna, ugovorena u državi članici domaćinu ili izvan nje, načelno je prihvatljiva sve dok se radi o sveobuhvatnom zdravstvenom osiguranju koje ne stvara teret javnim financijama države članice domaćina. Pri zaštiti svojih javnih financija tijekom procjene sveobuhvatnosti police zdravstvenog osiguranja države članice moraju postupati u skladu s ograničenjima propisanima pravom Zajednice i sukladno načelu proporcionalnosti.”
14. pozdravlja Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju

¹ COM (2009) 313

postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004¹;

15. pozdravlja stupanje na snagu Direktive br. 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama, čiji je cilj pojednostavljenje pristupa i kojom bi se građanima EU-a trebalo olakšati ostvarivanje temeljne slobode kretanja.

Prilog 1.: Sažeci zaprimljenih predstavki

- Predstavka br. 1098/2010 koju je podnio njemački državljanin o diskriminaciji građana EU-a koju provode švedske vlasti

Podnositelj predstavke vlasnik je šumskog zemljišta u Švedskoj, ali u toj zemlji provodi samo pola kalendarske godine. Vlasti mu stoga nisu izdale uobičajeni registracijski broj stanovnika. Taj je broj apsolutno nužan za sve službene radnje u Švedskoj, kao što su otvaranje bankovnog računa, ugovaranje telefonske pretplate, pa čak i pristupanje internetskoj stranici Uprave za šumarstvo, što je iznimno važno za dotičnog podnositelja predstavke. Podnositelj predstavke ističe da je time narušena njegova sloboda kretanja i poslovanja.

- Predstavka br. 1183/2010 koju je podnio njemački državljanin o potrebi za osobnim registracijskim brojem u Švedskoj

Podnositelj predstavke žali se zbog činjenice da ne može dobiti osobni registracijski broj u Švedskoj, gdje posjeduje imovinu. Bez tog broja on ne može otvoriti bankovni račun niti dobiti telefonsku pretplatu ili pretplatu za mobilni telefon.

- Predstavka br. 1289/2012 koju je podnijela britanska državljanka o kršenju njezina prava na slobodno kretanje i boravište u EU-u

Podnositeljica predstavke britanska je državljanka koja živi u Švedskoj i u braku je sa švedskim državljaninom. Podnositeljica iznosi optužbu da je švedska Porezna uprava (Skatteverket), navodno zbog administrativne pogreške, odbija registrirati. To joj onemogućuje da se registrira u švedskoj Agenciji za socijalno osiguranje (Försäkringskassan) zbog čega ne može ostvariti pravo na švedsko nacionalno zdravstveno osiguranje. Podnositeljica smatra da je to kršenje prava građana Unije na slobodno kretanje i boravište na području Europske unije (Direktiva 2004/38/EZ). Podnijela je brojne pritužbe, osobito Ombudsmanu i Europskoj komisiji (podnositeljica predstavke navodi SOLVIT i CHAP referentne brojeve).

- Predstavka br. 0902/2015 koju je podnio španjolski državljanin o zahtjevima koje građani država članica EU-a moraju ispuniti kako bi mogli boraviti u Švedskoj

Podnositelj predstavke žali se zbog toga što švedske vlasti nameću niz zahtjeva – za koje on smatra da nisu u skladu s pravom EU-a – koje je potrebno ispuniti prije podnošenja zahtjeva za izdavanje boravišne dozvole u Švedskoj. Podnositelj predstavke, koji boravi u Švedskoj i

¹ COM (2016) 815

čija je partnerica Šveđanka, vlastima je dostavio svoju europsku iskaznicu zdravstvenog osiguranja izdanu u Španjolskoj, koju su vlasti odbile tražeći umjesto nje obrazac S1 (koji se primjenjuje na osobe koje putuju na posao u Švedsku ili na umirovljenike).

- Predstavka br. 0299/2016 koju je podnio njemački državljanin o diskriminaciji građana EU-a u Švedskoj zbog odbijanja vlasti da izdaju osobni identifikacijski broj

Podnositelj predstavke njemačke nacionalnosti tvrdi da je žrtva diskriminacije u Švedskoj zato što ne može dobiti švedski osobni identifikacijski broj, iako tamo posjeduje vikendice još od 1997. Dobio je dozvolu stalnog boravka u zemlji 2013., no još uvijek ne može dobiti osobni identifikacijski broj. Zbog toga nije mogao registrirati mobilnu karticu na bonove, koristiti se internetskim portalom švedskih vlasti i poduzeća, pa čak ni primati poštu. Podnositelj predstavke navodi da zbog te navodne diskriminacije nije mogao na odgovarajući način ostvariti svoje pravo iz Direktive o računima za plaćanje: usporedivost naknada povezanih s računima, prebacivanju računa i pristupu računima s osnovnim uslugama (2013/0139). Do toga je došlo kada je pokušao otvoriti račun za plaćanje u banci FOREX i pritom kontaktirao s nekoliko drugih, ali je bio odbijen zbog činjenice da nema švedski osobni identifikacijski broj i osobnu iskaznicu. Smatra da švedske vlasti nisu prenijele direktivu EU-a u svoje nacionalno pravo.

- Predstavka br.°1323/2016 koju je podnio njemački državljanin o e-legitimaciji u Švedskoj

Podnositelj predstavke vlasnik je imovine u Švedskoj za koju je obvezan plaćati porez te također mora biti u kontaktu s različitim nadležnim tijelima. Međutim, on nema švedski osobni identifikacijski broj i posljedično ne može dobiti e-legitimaciju koja bi mu omogućila da s nadležnim tijelima komunicira putem interneta. Stoga je isključen iz mnogih usluga, kao što je internetski pristup švedskim poreznim tijelima, internetsko bankarstvo itd., i osjeća se diskriminiranim zbog toga.